

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ και ΟΜΟΛΟΓΙΑ Μητροπολίτου (πρ.) Πάφου Τυχικού

Επειδή καθ' όλο το προηγούμενο διάστημα μέχρι και τώρα, διακινούνται διάφοροι ανυπόστατοι ισχυρισμοί περί δήθεν αποφυγής μου να καταθέσω Ομολογία Πίστεως, ή περί δήθεν παρεκκλίσεως της πορείας μου, κρίνω σκόπιμο προς αποκατάσταση της αληθείας να διευκρινίσω τα εξής.

1. Την σύνταξη της Ομολογίας Πίστεως την θεωρούσα εξ αρχής άνευ λόγου, καθότι συντάσσομαι με ό,τι και ομολόγησα κατά την ημέρα της χειροτονίας μου, δεν έπαψα να συντάσσομαι και ούτε θα πάψω, και σαφώς δεν προσχώρησα σε καμία πλάνη ή αίρεση (φεύ!), ώστε να υποβάλω εκ νέου ομολογία για δήθεν επανένταξή μου στην Ορθόδοξη Εκκλησία. Εκ νεότητός μου ζω και αναπνέω μέσα στην Εκκλησία, με ακλόνητη πίστη στον Τριαδικό Θεό, στο πάνσεπτο Πρόσωπο του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού και της Υπεραγίας Μητρός Του, πίστη που βασίζεται στην Αγία Γραφή, στην Ιερά Παράδοση της Ορθόδοξης Εκκλησίας, στους Ιερούς Κανόνες και στη διδασκαλία των Αγίων Πατέρων μας. Σύμφωνα λοιπόν με τις προϋποθέσεις αυτών, ασφαλώς ακολουθώ, σέβομαι και υπακούω στις αποφάσεις της Ιεράς Συνόδου της Εκκλησίας της Κύπρου.

2. Ύστερα από πολλή προσευχή και σκέψη, αποφάσισα να υποβάλω την έκκλητο προσφυγή στο Οικουμενικό Πατριαρχείο, σύμφωνα με τον Καταστατικό Χάρτη, καθώς θεωρώ τις κατηγορίες ανυπόστατες και ψευδείς, όπως ιδιαιτέρως όμως η διαδικασία που (δεν) ακολουθήθηκε, καθιστά την απόφαση αντικανονική και αντικαταστατική. Η όλη εξέλιξη καταστρατηγεί κάθε έννοια σεβασμού προς το Αρχιερατικό Αξίωμα, αλλά και προς τα θεμελιώδη ανθρώπινα δικαιώματα. Θα μπορούσα, βεβαίως, να προσφύγω στα κοσμικά δικαστήρια. Όμως, κατά την προτροπή του αποστόλου Παύλου (Α' Κορ. 6,1), επέλεξα την επίλυση των ζητημάτων εντός της Εκκλησίας μας, απευθυνόμενος αρχικά στο Οικουμενικό Πατριαρχείο, έχοντας εμπιστοσύνη ότι μια τόσο άδικη διαδικασία και απόφαση δεν μπορεί να γίνει αποδεκτή.

3. Για λόγους αποφυγής σκανδαλισμού σχετικά με ενδεχόμενη ανυπακοή στην Ιερά Σύνοδο, και προς κατάρριψη κάθε συκοφαντίας εναντίον μου περί δήθεν αποτειχίσεως ή περί ανθρώπου που προτρέπει και συγκαλύπτει λαϊκούς ή κληρικούς να διακόψουν το μνημόσυνο των Επισκόπων τους, ετοίμασα Ομολογία Πίστεως και προ της τελικής αποφάσεως να καταθέσω έκκλητο, όπως αυτή μου ζητήθηκε στο συνοδικό ανακοινωθέν της 22 Μαΐου. Είχα πάντοτε την πρόθεση να την υποβάλω, όπως άλλωστε είχα ενημερώσει και τον ίδιο τον Μακαριώτατο Αρχιεπίσκοπο Κύπρου κ.κ. Γεώργιο στη συνάντησή μας την Παρασκευή 30 Μαΐου.

4. Δηλώνω πάλιν και πολλάκις, ρητώς και κατηγορηματικώς, πως όλες οι κατηγορίες δεν ευσταθούν αλλά καταρρίπτονται ως χάρτινος πύργος, και συγκεκριμένα για την κατηγορία της αποτειχίσεως που γίνεται πολύς λόγος, ενδεικτικά θα αναφέρω πέντε περιπτώσεις:

α) Αύγουστος 2023: Έθεσα σε αργία ιερέα της Μητρόπολης Πάφου, που προέβη σε αποτειχίση, και τελικώς το αρμόδιο εκκλησιαστικό δικαστήριο της Ιεράς Συνόδου προχώρησε στην καθαίρεσή του.

β) 13 Φεβρουαρίου 2024: κοινοποίησα ως μητροπολίτης Πάφου, την ανακοίνωση της Ιεράς Συνόδου και επέστησα την προσοχή για τον “αγιορείτη γέροντα Σάββα Λαυριώτη”.

γ) 23 Μαΐου 2024: εξέδωσα ανακοίνωση, ύστερα από επικοινωνία μου με την Ι.Μ. Ξάνθης, περί της αυτοαποκαλούμενης “γερόντισσας Άννης”, που περιερχόταν την μητρόπολη Πάφου χωρίς κανονική άδεια και έκανε ομιλίες σε σπίτια.

δ) 10 Μαΐου 2025: ενημέρωσα γραπτώς τους ιερείς της Μητρόπολης Πάφου, για αρχιμανδρίτες που δεν έχουν ευλογία να ιεροπρακτούν, καθώς δεν ανήκουν σε καμία τοπική Εκκλησία και δεν αναγνωρίζουν κανένα ορθόδοξο επίσκοπο.

ε) Όσον αφορά την πρόσφατη υπόθεση “της Θεσσαλονίκης”, ο πολύτεκνος ιερέας με καταγωγή από την Αγία Μαρίνα Πάφου, χειροτονήθηκε για να υπηρετεί μόνιμα την Μητρόπολη Πάφου. Διορίστηκε σε μεγάλη κοινότητα ιερατικός προϊστάμενος για μεγάλο διάστημα και μνημόνευε πάντοτε το όνομά μου ως μητροπολίτη, στις ιερές ακολουθίες που τελούσε στην Πάφο. Για την εκπόνηση μεταπτυχιακού προγράμματος, του χορηγήθηκε άδεια ελευθεριοιεροπραξίας, όπως άλλωστε έλαβα και εγώ κατά την περίοδο των σπουδών μου στο Λονδίνο από τον τότε Μητροπολίτη Πάφου και νυν Μακαριώτατο κ.κ. Γεώργιο. Δεν ήταν δυνατόν να έχω ευθύνη ή γνώση των ενεργειών του εκτός των ορίων της Μητροπόλεώς μου.

5. Αν και λόγω του εκκλήτου όλοι πλέον τελούμε εν αναμονή των εξελίξεων στο Οικουμενικό Πατριαρχείο, όμως καταθέτω στην Ιερά Σύνοδο και δίνω στην δημοσιότητα την Ομολογία Πίστεως που μου ζητήθηκε. Γι’αυτό και καλώ τον Μακαριώτατο, τους Συνοδικούς Αρχιερείς και τον πιστό Λαό του Θεού, όσον αφορά την υπόθεσή μου, να μην προτρέχουμε και να διαγάγουμε το διάστημα με προσευχή και ηρεμία.

Σημ.: Επειδή δεν έχω πλέον πρόσβαση στην αλληλογραφία που με αφορά και αποστέλλεται στην Ιερά Μητρόπολη Πάφου, όσοι επιθυμούν να επικοινωνούν μαζί μου, παρακαλώ να το πράξουν αποκλειστικά μέσω της ηλεκτρονικής διεύθυνσης: mitr.tychikos@outlook.com

18 Ιουνίου 2025
ο (πρ.) Πάφου Τυχικός

ΟΜΟΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, Παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου, καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς Μίαν, Ἀγίαν, Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν. Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Πρὸς δὲ τούτοις στέργω καὶ ἀποδέχομαι τὰς ἀγίας ἐπτὰ Οἰκουμενικὰς Συνόδους καὶ τῶν Τοπικῶν, ἃς ἐκεῖναι ἀποδεξάμεναι ἐκύρωσαν ἐπὶ φυλακῇ τῶν ὀρθοδόξων τῆς Ἐκκλησίας δογμάτων ἀθροισθεῖσαι. Ὁμολογῶ πάντας τοὺς ὑπ' αὐτῶν, ὡς ὑπὸ φωτιστικῆς χάριτος τοῦ Παναγίου Πνεύματος ὁδηγουμένους, ἐκτεθέντας ὅρους τῆς ὀρθῆς πίστεως καὶ τοὺς Ἱεροὺς Κανόνας, οὓς οἱ μακάριοι ἐκεῖνοι πρὸς τὴν τῆς Ἀγίας τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας διακόσμησιν καὶ τῶν ἡθῶν εὐταξίαν κατὰ τὰς ἀποστολικὰς παραδόσεις καὶ τὴν διάνοιαν τῆς εὐαγγελικῆς θείας διδασκαλίας συντάξαντες παρέδωκαν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἐνστερνίζομαι καὶ κατ' αὐτοὺς ἰθύνειν ἐπιμελήσομαι τὴν θείᾳ βουλήματι κληρωθεῖσάν μοι διακονίαν καὶ κατ' αὐτοὺς διατελέσω διδάσκων τὸν περιούσιον λαὸν τοῦ Κυρίου.

Προϋργαίτατα δέ μοι ὁμολογεῖται, ἵνα τηρῶ τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης, πάντα μὲν, ὅσα ἡ Μία, Ἀγία, Καθολικὴ καὶ Ἀποστολικὴ Ἐκκλησία τῶν Ὀρθοδόξων πρεσβεύουσα δογματίζει, ταῦτα πρεσβεύων καὶ ἐγὼ καὶ πιστεύων, μηδὲν προστιθεῖς, μηδὲν ἀφαιρῶν, μηδὲν μεταβάλλων μήτε τῶν δογμάτων, μήτε τῶν παραδόσεων, ἀλλὰ τούτοις ἐμμένων καὶ ταῦτα μετὰ φόβου Θεοῦ καὶ ἀγαθῆς συνειδήσεως διδάσκων καὶ κηρύττων, πάντα δὲ ὅσα ἐκείνη κατακρίνουσα ὡς ἑτεροδιδασκαλίας ἀποδοκιμάζει, ταῦτα καὶ ἐγὼ ἀποδοκιμάζων καὶ ἀποδιοπομπεύόμενος διὰ παντός¹.

¹ Τὰ μέχρι ὧδε ἐκ τοῦ *Ἀρχιερατικοῦ*, (ἐκδ.) Ἀποστολικὴ Διακονία τῆς Ἐκκλησίας Ἑλλάδος, Ἀθῆναι 1999, σελ. 110-112.

Ὁμολογῶ ὅτι παραμένω ἀμετακίνητος ἐντὸς τῶν ἀσφαλῶν τειχῶν τῆς Μιᾶς, Ἀγίας, Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας, ὡς ταῦτα καθώρισαν καὶ διαχρονικῶς ὑποδόμησαν οἱ θεοφόροι Πατέρες τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἔχων πλήρη τὴν ἐπίγνωσιν ὅτι τὸ σχίσμα συνιστᾷ μέγιστον κακὸν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, τὸ ὁποῖον οὔτε αἷμα μαρτυρίου τοῦ ἀποσχισθέντος ἢ τοῦ παρασύραντος ἄλλους εἰς σχίσμα δύναται νὰ θεραπεύσῃ.

Ὡσαύτως, ἔχω πλήρη ἐπίγνωσιν ὅτι, συμφώνως πρὸς τε τὸ πνεῦμα τοῦ 31ου Ἀποστολικοῦ Κανόνος, λαβόντος κῦρος οἰκουμενικὸν, πρὸς τε τὸν 15ον Κανόνα τῆς Πρωτοδευτέρας ἐν Κωνσταντινουπόλει ἁγίας Συνόδου (σωτηρίου ἔτους 861) ἐπὶ τοῦ Ἀγίου καὶ Μεγάλου Φωτίου, ὁ ὁποῖος ἔχει μὲν ἐνταχθῇ εἰς τὸ corpus canonum τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας μας, συνοψίζει δὲ τὰ τῶν προηγουμένων Κανόνων 13ου καὶ 14ου, «Τὰ ὀρισθέντα περὶ πρεσβυτέρων καὶ ἐπισκόπων καὶ μητροπολιτῶν, πολλῶ μᾶλλον ἐπὶ πατριαρχῶν ἀρμόζει. Ὡστε, εἴ τις πρεσβύτερος ἢ ἐπίσκοπος ἢ μητροπολίτης τολμήσῃ ἀποστῆναι τῆς πρὸς τὸν οἰκεῖον πατριάρχην κοινωνίας καὶ μὴ ἀναφέρει τὸ ὄνομα αὐτοῦ, κατὰ τὸ ὠρισμένον καὶ τεταγμένον, ἐν τῇ θείᾳ μυσταγωγίᾳ, ἀλλὰ πρὸ ἐμφανείας συνοδικῆς καὶ τελείας αὐτοῦ κατακρίσεως σχίσμα ποιήσῃ, τοῦτον ὥρισεν ἡ ἁγία σύνοδος, πάσης ἱερατείας παντελῶς ἀλλότριον εἶναι, εἰ μόνον ἐλεγχθεῖν τοῦτο παρανομίας. Καὶ ταῦτα μὲν ἐσφράγισται τε καὶ ὠρίσται περὶ τῶν προφάσει τινῶν ἐγκλημάτων τῶν οἰκεῖων ἀφισταμένων προέδρων καὶ σχίσμα ποιούντων καὶ τὴν ἔνωσιν τῆς Ἐκκλησίας διασπώντων. Οἱ γὰρ δι' αἵρεσιν τινα, παρὰ τῶν ἁγίων Συνόδων ἢ Πατέρων κατεγνωσμένην, τῆς πρὸς τὸν πρόεδρον κοινωνίας ἑαυτοὺς διαστέλλοντες, ἐκείνου δηλονότι τὴν αἵρεσιν δημοσίᾳ κηρύττοντος καὶ γυμνῇ τῇ κεφαλῇ ἐπ' ἐκκλησίας διδάσκοντος, οἱ τοιοῦτοι οὐ μόνον τῇ κανονικῇ ἐπιτιμῇ οὐχ ὑπόκεινται, πρὸ συνοδικῆς διαγνώσεως ἑαυτοὺς τῆς πρὸς τὸν καλούμενον ἐπίσκοπον κοινωνίας ἀποτεριχίζοντες, ἀλλὰ καὶ τῆς πρεπούσης τιμῆς τοῖς ὀρθοδόξοις ἀξιοθήσονται. Οὐ γὰρ ἐπισκόπων, ἀλλὰ ψευδεπισκόπων καὶ ψευδοδιδασκάλων κατέγνωσαν, καὶ οὐ σχίσματι τὴν ἔνωσιν τῆς ἐκκλησίας κατέτεμον, ἀλλὰ σχισμάτων καὶ μερισμῶν τὴν ἐκκλησίαν ἐσπούδασαν ῥύσασθαι».

Ἐχω ἐπίγνωσιν ὅτι ὁ κανὼν οὗτος δίδει μὲν τὸ δικαίωμα εἰς κληρικὸν ἢ ἐπίσκοπον (τὸ ὁποῖον καὶ ὀρίζει ὡς ἀποτερίχισιν ἐπαινουμένην), ἵνα παύῃ τὸ μνημόσυνον τῆς ἐκκλησιαστικῆς αὐτοῦ ἀρχῆς (οὐχὶ ὅμως καὶ νὰ μνημονεύῃ ἐτέρου ἐπισκόπου ἢ ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς), ἐφ' ὅσον ὅμως ὁ οἰκεῖος ἐπίσκοπος κηρύττῃ δημοσίᾳ καὶ γυμνῇ τῇ κεφαλῇ ἐπ' ἐκκλησίας αἵρεσιν κατεγνωσμένην ὑπὸ τῶν ἁγίων Συνόδων ἢ ὑπὸ τῶν Ἀγίων Πατέρων. Ἡ ἄσκησης τοῦ δικαιώματος τούτου πρὸ τῆς συνοδικῆς διαγνώσεως περὶ ἐπισκόπου κηρύττοντος αἵρεσιν προϋποθέτει διάκρισιν καὶ θεῖον φωτισμόν. Καθ' ὅσον, ἐὰν τοῦτο γένηται ὑπὸ ἀκρίτου ζηλωτισμοῦ, καὶ χωρὶς νὰ ὑφίστανται αἱ ὑπὸ τῶν ὡς ἄνω ἱερῶν Κανόνων προβλεπόμεναι προϋποθέσεις, εἶναι δυνατόν νὰ ὀδηγήσῃ εἰς σχίσμα, τὸ ὁποῖον, ὅσον εὐκόλα δημιουργεῖται, τόσον καὶ δύσκολα καταπαύεται.

Καθιστῶ γνωστὸν λοιπὸν ὅτι οὐδέποτε ἐξήτασα καθ' ἑαυτὸν τὸ ἐνδεχόμενον διακοπῆς μνημονεύσεως, καὶ διὰ τοῦτο καὶ συνελειτούργουν μέχρι τώρα μετὰ τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Κύπρου, ὅσον καὶ τοὺς λοιποὺς Συνοδικοὺς Ἀρχιερεῖς, πάντοτε δὲ ἐμνημόνευον τὸ ὄνομα τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου εἰς τὰς ἱερὰς Ἀκολουθίας καὶ Θείας Λειτουργίας, τὰς ὁποίας ἐτέλουν. Περαιτέρω, οὐδέποτε συνεκάλυψα ὅποιονδήποτε ἀποτειχισθέντα, οὐδὲ παρώτρυνα κληρικὸν ἢ λαϊκὸν νὰ ἐφαρμόσει ἀποτείχισιν.

Ὁμολογῶ, ὅτι καταδικάζω ἐκκλησιαστικῶς καὶ ἀνεξαιρέτως ὡς σχισματικούς, κατὰ τοὺς θείους καὶ ἱεροὺς Κανόνας, ὅσους προσχήματι τῆς ἀποτειχίσεως, πνεύματι φιλαρχίας κυριευθέντας καὶ «προφάσει τινῶν ἐγκλημάτων τοῦ οἰκείου προϊσταμένου» ἤτοι «διὰ ἐκκλησιαστικὰ ζητήματα ἰάσιμα», κατὰ τὸν θεοφάντορα Μέγα Βασίλειον, ἀποσχίζονται τῆς κοινῆς πάντων ἡμῶν τροφῆς καὶ σώτειρας Ὁρθοδόξου κατ' ἀνατολὰς Ἀγίας Ἐκκλησίας. Ἐξ ἴσου καταδικάζω πάντας τοὺς τῇ Ἐκκλησίᾳ συνοδικῶς ἢ καθ' ὁμοφωνίαν τῶν θείων Πατέρων ἀναθεματιζομένους διὰ τῶν αἰώνων αἰρετικούς· «αἰρετικὸς δέ ἐστι καὶ τοῖς κατὰ τῶν αἰρετικῶν ὑπόκειται νόμοις ὁ μικρὸν γοῦν ἐκκλίνων τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεως», κατὰ τὴν ὀρθόδοξον ἐκκλησιολογίαν ἀποτυπωθεῖσαν εἰς τὸν τοῦ Φωτίου Νομοκάνονα.

Ὁμολογῶ δὲ ὅτι θὰ πείθωμαι προθύμως, συνφδὰ τῇ καθοδηγήσει καὶ ταῖς προβλέψεσι τῶν θεοπνεύστων Δογμάτων καὶ Κανόνων τῆς Καθολικῆς Ἀγίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας μας, εἰς τὰς ἀποφάσεις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας Κύπρου.

Ἐπισφραγίζων πάντα τὰ ἀνωτέρω καὶ ἐνυπογράφως, διατελῶ

Μετὰ τῆς ἐν Χριστῷ φιλαδελφίας καὶ σεβασμοῦ

ὁ (πρ.) Πάφου Τυχικός

Is (πρ) Πάφου Τυχικός